

Povodom dopisa redakcije lista "Bečejski mozaik", Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Stojan Marković, Zoran Ivošević, Filip Švarm, Božo Prelević, Petar Jeremić, Predrag Azdejković i Vlado Mareš, na sednici održanoj 27. 2. 2014. godine, jednoglasno zaključuje da list "Bečejski mozaik" objavljinjem pisma čitaoca "Besomučna seća" 22. 2. 2013. godine **nije prekršio odredbe Kodeksa novinara Srbije.**

OBRAZLOŽENJE

Glavni i odgovorni urednik „Bečejskog mozaika“ Vladan Filipčev zatražio je da je Savet za štampu oceni da li je prekršen Kodeks novinara Srbije, nakon što je osoba koja se prepoznala kao „gazdarica parka“ u objavljenom pismu čitateljke, podnela tužbu sudu protiv tog nedeljnika. U tužbi osobe zadužene za održavanje parka na koji se tekst odnosi, između ostalog, navedeno je da je iznet niz netačnih informacija, da se o podnosiocu tužbe govori na negativan i uvrdljiv način, kao i da glavni urednik nije dostavio podatke o autorki pisma, odnosno da se njen identitet ne može proveriti. Takođe, kako je istaknuto, iako je u istom broju objavljen razgovor sa podnosiocem tužbe, to se ne može smatrati demantijem jer ona prilikom tog razgovora nije bila upoznata sa pismom čitateljke. Zbog svega toga, naglašava se u tužbi, glavni urednik „Bečejskog mozaika“ nije postupio u skladu sa pažnjom primerenom okolnostima, što je suprotno ne samo zakonu, nego i standardima novinarske profesije.

Glavni i odgovorni urednik „Bečejskog mozaika“ naveo je u odgovoru na tužbu, koju je dostavio i Savetu za štampu, da je odmah pored pisma čitateljke objavio i razgovor sa tužiljom u kojem je imala prilike da odgovori na sve navode iz pisma, koji su joj predočeni. On je istakao i da je čitateljka iznела svoje mišljenje o događaju kojem je prisustvovala, kao i kritiku na rad tužilje, na koju svaki građanin ima pravo i ne predstavlja uvredu.

Komisija za žalbe je zaključila da „Bečejski mozaik“ nije prekršio odredbe Kodeksa novinara Srbije, odnosno da je postupio u skladu sa etičkim pravilima profesije. U objavljenom pismu čitalac je izneo svoj stav o seći drveća u parku, kao i o radu onih koju su zaduženi da ga održavaju. Podnosiocu tužbe je u istom broju lista i na istoj strani omogućeno da iznese svoje viđenje i ona je praktično odgovorila na sve navode iz pisma, i nije naknadno tražila objavljinje demnatija ili bilo kakvog dodatnog reagovanja.

Čitalac i podnositelj žalbe očigledno imaju različito mišljenje o tome da li je trebalo poseći stabla u parku, kao i o tome da li je poslednjih godina zasađeno dovoljno novih stabala, a redakcija je omogućila svojim čitaocima da se upoznaju sa tim, smatrajući da postoji interes javnosti da zna kako se upravlja Goranskim parkom.

Kad je reč o identitetu čitateljke čije je pismo objavljeno, Kodeksu novinara Srbije preporučuje da se ne objavljuju pisma čitalaca ukoliko postoji sumnja u njihov identitet, ali sudeći po tvrdnjama glavnog urednika „Bečejskog mozaika“, za takvu sumnju nije bilo razloga. Novinari inače imaju pravo da ne odaju identitet svojih izvora, pa ni čitalaca čija pisma objavljuju.

Zbog svega iznetog, članovi Komisije u postupku „Bečejskog mozaika“ nisu videli nikakvu povredu profesionalnih etičkih normi utvrđenih Kodeksom novinara Srbije.

Beograd, 27. 2. 2014.

Predsedavajući
Stojan Marković